

skulde ønske, at vi kunde formaa den høitærede Minister til paa dette Punkt at komme os noget indse, thi jeg er overbevist om, at det betydelig vil besværliggjøre Udførelsen af dette store Foretagende. Jeg kunde ønske, at den ærede Minister vilde gaa ind paa at give os dette Tilskud, i det Mindste saasnart Banen er færdig, at vi kunde faae Resten af Beløbet, saasnart Regeringen havde Sikkerhed for, at Banen var færdig og alle Betingelser opfyldte. Hvad Expropriationen angaar, har det ikke staaet rigtig klart for mig, hvad der er ment med det lille sidste Stykke i § 2, men det forekommer mig, at de Indtægter, som ville flyde deraf, ville tilfalde Koncessionshaverne. Det forekommer mig imidlertid, at det kunde være rigtigere, at vi satte Loven af 26de Mai 1868 i Anvendelse, naturligvis med de Forandringer, som vilde være nødvendige overfor denne Bane, thi som bekendt er der visse Egne, som ifølge den nævnte Lov ere begunstigede i Henseende til Udredelsen af Expropriationsomkostningerne, og det gjælder netop den Egn, hvor jeg bor, saaledes at vi kun svare Halvdelen af Expropriationsomkostningerne i Forhold til andre Egne paa Grund af, at vi ligge saa langt, nemlig 8 Mile borte fra det nærmeste Punkt af de nuværende jyske Baner. Hvis vi kunde opnaa at faae nogen Begunstigelse i den Henseende, er jeg overbevist om, at der vilde blive gjort store Anstrengelser for at faae Banen bygget, og jeg har end mere Grund til at sige dette, thi der har i længere Tid været gjort Anstrengelser for at faae en saadan Bane bygget, og navnlig har der været dannet et Udvalg der paa Egnen, hvilket Udvalg for længe siden har faaet sitret en Sum af 200,000 Rd., som det var villigt til at indskyde som en Forstærknings- eller Reservefond, naar Regeringen vilde bygge Banen, og jeg er sikker paa, at disse 200,000 Rd. vilde blive til Stede, til Fordel for Bane. Det er ikke en enkelt Del, men saavel hele Amtet som Kjøbstæderne og de enkelte Landsogne, der have deltaget i denne Sums Tilveiebringelse. Den lille By Grenaa har ogsaa tilbudt sit Tilskud, og dels paa Grund af Sagens Nødvendighed i og for sig, dels paa Grund af den forventede Bane er den lille By især med at gjøre store Anstrengelser for at faae et nyt Havneanlæg. Dette nye Havneanlæg skal efter det Overslag, som er udarbejdet af meget teknisk kyndige Mand andrage godt 100,000 Rd., og saavidt jeg veed, kan det ventes, at der en af Dagene vil indkomme et Andragende til Ministeriet om Tilladelse til at bygge Havnen, naturligvis for Byens egen Regning. Byen er paa en Maade velhavende; den har ingen Gjæld, hverken paa Kommunen eller paa Havnen; er der en lille Gjæld tilbage paa Havnen, har Havnekassen i alt Fald en saa stor Beholdning, at den let kunde betale Restgjælden, naar det skulde være. Jeg vil med det Samme, jeg taler om Havnen, bemynte Diebliffet til at bede den meget ærede

Minister om, at denne Sag, naar den kommer til hans Afgjørelse, maa blive fremstyndt saa meget som muligt, thi Planen er vistnok allerede udarbejdet med megen Omhu. Havnen vil blive bygget med en temmelig betydelig Dybde; den vil ogsaa let uden store Besøstninger kunne udvides, og den vil uden nogen Omgjæring blot ved en Forlængelse af Molerne kunne blive paa 14—16 Fod. Naar jeg sagde, at den lille By Grenaa var velhavende, og at den godt kunde taale disse Byrder, ligger det i, at den, som jeg sagde, ingen Gjæld har, og at den har store Jordieendomme tilhørende Kommunen; at dens Udvikling vil gaa frem, efterat Projektet om Kolindfunds Udtørring er sat i Værk, er jo ganske naturligt. Jeg har derfor kun tilbage at takke den ærede Minister, fordi han er kommen med Forslaget, og jeg haaber, at den ærede Minister vil komme os indse paa de nævnte Punkter, særlig med Hensyn til det Punkt, som angaar Tilskudet, idet Sagens Gjennemførelse aabenbart vilde lettes betydelig derved. At de nu foreslaaede Betingelser for Tilskudet skulde forhindre Sagens Gjennemførelse, tør jeg ikke paasta, men jeg er overbevist om, at den vil vanskeliggjøres meget derved. Jeg skal hermed foreløbig slutte og afvente, hvad der muligen maatte komme frem herimod og imod Forslaget.

H. Nielsen: Det Punkt i Lovforslaget, som jeg særlig føler mig opfordret til at omtale, er, som Thinget vel nok kan tænke sig, Banen fra Silkeborg til Herning. Det vil jeg af Motiverne til Loven af 1868 angaaende Jernbaneanlagene fra Skanderborg til Silkeborg og fra Aalborg til Frederikshavn, at det allerede dengang var den daværende Regerings Hensigt at føre Banen fra Silkeborg videre mod Vest. Foraauidt maa jeg derfor beklage, at den nuværende Regering ikke har fulgt den Fremgangsmaade, som dens Forjænger brugte, nemlig at bygge de i Lovforslaget omhandlede Baner for Statens Regning, men alligevel er jeg erkjendelig for det Tilbud, der her er gjort os, og jeg haaber, at den Egn, som jeg har særlig Kjendskab til, og som hidtil baade fra Naturens og, jeg kan sige ogsaa fra Thingets Side, er bleven stedmoderlig behandlet, nu endelig vil komme i Betragtning. Jeg nærer ikke saa stor Frygt for, at denne Bane fra Silkeborg til Herning ikke skulde forventes sig, naar den først er kommen i Stand, som jeg nærer Frygt for, at Pengemand ikke vilde være tilbøielig til at sætte deres Kapitaler i Banen, thi jeg ved nok, at vor Egn i flere Henseender — dog navnlig tilsyneladende — staar tilbage. Jeg antager virkelig, at Betingelserne for en Jernbane i denne Egn ere tilstede, og det er min Mening, at de ere fuldt saa vel tilstede der som paa noget andet Punkt i Landet. Jeg forlanger ikke, at man skal tro mig paa det blotte Ord, og jeg beder derfor de Herrer selv se efter i statistisk Tabelværk, hvoraf det frem-